

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring af loven om oprettelse af „Statens almindelige Videnskabsfond“.

Valgt blev: *Kolbjørn, Alsing Andersen, K. B. Andersen, Hougaard, Frode Jakobsen, Lars M. Olsen, Hans Rasmussen, Søgaard, Else-Merete Ross, Helga Pedersen, Conrad Kofoed, Ib Thyregod, Østergaard, Knud Thomsen, Erik Kragh, Ellen Strange Petersen og Morten Lange.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til statsministeren og indenrigsministeren af Aksel Larsen m. fl.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 2352).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2354).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 130 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om folkeopsparing.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 845, fremsættelsen i tidenden sp. 2058).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Når man finder anledning til ved statslige foranstaltninger at fremme opsparing, vil det altid være, fordi man finder, at den opsparing, der foretages for tiden, er for ringe. Om dette er tilfældet i øjeblikket, kan ikke besvares blot ved en undersøgelse af størrelsen af den faktiske opsparing, men det er naturligvis ikke uden interesse at få fastslået, at den er langt større end på noget tidligere tidspunkt. Det fremgår alene af stigningen i indskuddene i banker og sparekasser, af stigningen i de beløb, der som præmier indgår i livsforsikringsselskaberne minus de udbetalte forsikringer, og endvidere af den højtærede finansministers oplysning om, at den faktiske opsparing fra 1957 til 1960 er steget med knap 2 milliarder kr. eller ca. 33 pct. På baggrund deraf er det ikke så underligt, at Tidsskrift for Industri kan fastslå, at selv om vor valutareserve er blevet formindsket i 1960, så viser det sig dog, når man tager lagerforøgelsen med, at investeringerne, der i 1960 nåede det hidtil højeste niveau, i alt væsentligt har været dansk finansieret, d. v. s. affholdt af den danske opsparing.

Heroverfor kan så fremføres to modargumenter, nemlig at der alligevel er et udækket investeringsbehov, og at købekraften er så stor, at den får inflatorisk virkning.

Hvad det første angår, er der vel grund til at pege på, at hvis man ser på verdensproduktionen, råder man inden for mange industrigrene over en betydelig større produktionskapacitet, end der i lang tid fremover kan ventes marked for. Det gælder i første række kulproduktionen, hvor man har måttet standse den ene grube efter den anden, og det gælder bilindustrien, men der kan nævnes mange andre områder, derunder også sådanne, der berører danske forhold.

Der er f. eks. de oplagte skibe. Jeg rettede for mange år siden det spørgsmål til en af